

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 24.8.2026
COM(2026) 437 final

2026/0240 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2027. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2026/249 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta¹ (edaspidi „ÜKP määrus“) tuleb mere bioloogilisi ressursse kasutada viisil, millega taastatakse ja hoitakse püütavate liikide populatsioonid tasemel, mis ületab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (MSY) saamiseks vajalikku taset. Oluline vahend selle tagamiseks on lubatud kogupüüki (TAC) ja kvoote hõlmav iga-aastane püügivõimaluste kindlaksmääramine.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/1139,² millega kehtestati Läänemere mitmeaastane kava, on täpsustatud kalastussuremuse sihtvahemikud. Neist vahemikest lähtutakse käesolevas ettepanekus selleks, et saavutada ühise kalanduspoliitika (ÜKP) eesmärgid ning eelkõige selleks, et taastada ja säilitada maksimaalne jätkusuutlik saagikus.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on määrata kindlaks majanduslikult kõige olulisemate Läänemere kalavarude püügi võimalused 2027. aastaks. Lisaks on ettepaneku eesmärk reguleerida harrastuspüüki meres sellises ulatuses, mis on vajalik käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude säilitamiseks. Iga-aastast lubatud kogupüüki ja kvoote käsitlevate otsuste lihtsustamiseks ja selgitamiseks määratakse püügivõimalused Läänemeres alates 2007. aastast kindlaks eraldi määrusega.

• Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega

Ettepanekuga kehtestatakse lubatud kogupüügid ja kvoodid, mille maht on kooskõlas ÜKP alusmääruse ja Läänemere mitmeaastase kava eesmärkidega.

• Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega

Ettepanek on kooskõlas liidu muude tegevuspõhimõtetega, eriti keskkonnapoliitikaga.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

• Õiguslik alus

Ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 3.

• Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)

Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuuluvas valdkonnas, millele on osutatud ELi toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punktis d. Seetõttu subsidiaarsuse põhimõtet ei kohaldata.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/2023-01-01>).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1139/oj>).

- **Proportsionaalsus**

Ettepanekuga eraldatakse liikmesriikidele püügivõimalused vastavalt ÜKP alusmääruse ja Läänemere mitmeaastase kava eesmärkidele. ÜKP alusmääruse artikli 16 lõigete 6 ja 7 ning artikli 17 kohaselt otsustavad liikmesriigid, kuidas neile eraldatud püügivõimalused jaotatakse nende lipu all sõitvatele kalalaevadele vastavalt neis artiklites sätestatud teatavatele kriteeriumidele. Seetõttu on liikmesriikidel kaalutlusruum käesoleva ettepanekuga neile eraldatavate kalapüügivõimaluste jaotamisel nii, et see vastaks nende eelistatud sotsiaal-majanduslikule mudelile.

- **Vahendi valik**

Kõige sobivamaks vahendiks peetakse määrust, sest see võimaldab kehtestada liikmesriikidele ja asjaomastele ettevõtjatele vahetult kohaldatavaid nõudeid. See aitab tagada, et kõiki nõudeid täidetakse õigel ajal ja ühtsel viisil, mis omakorda suurendab õiguskindlust.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Komisjon konsulteeris sidusrühmadega (eelkõige Läänemere nõuandekomisjoni kaudu), tuginedes oma teatisele „Säästev kalapüük ELis: ülevaade olukorrast ja suunad 2027. aastaks“ (COM(2026) 271 (final)). Ettepaneku tarbeks koostas teadusliku aluse Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES). Kaaluti kõiki konsulteeritud sidusrühmade poolt asjaomaste kalavarude kohta esitatud seisukohti ja neid võeti ettepanekus arvesse nii palju kui võimalik, minemata vastuollu praeguse poliitikaga või põhjustamata ohustatud varude olukorra halvenemist.

Teaduslikku nõuannet püügipiirangute ja kalavarude seisundi kohta arutati liikmesriikidega ka BALTFISHi piirkondlikul foorumil 2026. aasta juunis.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Komisjon konsulteeris ICESiga, kelle teaduslik nõuanne põhineb selle eksperdirühmade ja otsuseid tegevate organite väljatöötatud nõuanderaamistikul ning on esitatud kooskõlas komisjoniga sõlmitud partnerluse raamlepinguga.

Igal aastal küsib liit ICESilt teaduslikke nõuandeid oluliste kalavarude olukorra kohta. Saadud nõuanded hõlmavad kõiki Läänemere kalavarusid ja lubatud kogupüükide ettepanek tehakse majanduslikult kõige olulisemate varude kohta³.

- **Mõjuhindang**

Ettepanek on osa pikaajalisest strateegiast, mille alusel kohandatakse kalapüüki vastavalt eesmärgile aidata viia kalapüük pikaajaliselt kestliku tasemeni ja seejärel hoida seda sellel tasemel. Eelduste kohaselt toob selline strateegia aja jooksul kaasa i) stabiilse püügisurve, ii) suuremad kvoodid ning seega ka iii) suurema tulu kaluritele ja nende peredele. Lossimise suurenemine toob eeldatavasti kasu i) kalatööstusele, ii) tarbijatele, iii) töötlevale tööstusele ja jaekaubandusele ning iv) muudele tööstuslikule ja harrastuskalapüügiga seotud tööstusharudele. Ühise kalanduspoliitika määruse⁴ hiljutine hindamine näitas siiski vastakaid tulemusi, eelkõige Läänemere puhul. Kuigi püügisurve on vähenenud, on heas seisundis

³ <http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>.

⁴ Komisjoni talituste töödokument Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsember 2013. aasta määruse (EL) nr 1380/2013 (jäätmesaadetiste kohta) hindamise kohta, SWD(2026) 120 final.

biomassiga kalavarude arv üldiselt mõnevõrra vähenenud. Selles kontekstis on Läänemere säästvat kalapüüki võimalik saavutada üksnes koos heas seisundis merekeskkonnaga, eelkõige rakendades elurikkuse strateegiat aastani 2030⁵ ja muid seonduvaid algatusi, nagu ELi mereökosüsteemide ja kalanduse tegevuskava⁶ ning Euroopa maailmamerepakt⁷.

Ettepanekus on püütud vältida lühiajalisi strateegiaid ja tehtud otsuseid pikaajalise kestlikkuse kasuks. Selles on seepärast võetud arvesse sidusrühmade ja nõuandekomisjonide algatusi, mille on läbi vaadanud ja heaks kiitnud ICES ja/või kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF). Komisjoni ettepanek (SEK(2011) 891) võtta vastu ÜKP määrus, põhines mõjuhindangul, milles leiti, et kuigi maksimaalse kestliku saagikuse eesmärgi saavutamine on vajalik tingimus keskkonnavalase, majandusliku ja sotsiaalse jätkusuutlikkuse tagamiseks, ei ole neid kolme eesmärki võimalik eraldi saavutada.

Kuni 2019. aastani suudeti Läänemere püügivõimalusi käsitlevate otsustega kehtestada lubatud kogupüük kõigi maksimaalset jätkusuutlikku saagikust käsitleva nõuandega hõlmatud kalavarude kohta kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse vahemikega, välja arvatud Läänemere lääneosa räime lubatud kogupüügi puhul. Nende otsustega õnnestus ka taastada kalavarud ning tasakaalustada püügivõimsust ja -võimalusi. Paraku selgus 2019. aastal, et Läänemere idaosa tursk on olnud suure surve all juba mitu aastat. Sellest ajast on ICES hinnanud, et see varu jääb lähiaastatel tõenäoliselt allapoole kaitse piirväärtust B_{lim} . Aastal 2021 selgus, et ka Läänemere lääneosa tursavarud on palju aastaid olnud allpool piirväärtust B_{lim} . Lisaks leidis ICES, et mitme lõhepopulatsiooni seisund ei olnud hea. Kuni 2020. aastani hindas ICES Läänemere keskosa räime biomassi olevat allpool maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ kaitse piirväärtusi. 2023. aastal hindas ICES, et see biomass on alates 1990ndate keskpaigast tegelikult olnud piirväärtuse B_{lim} lähedal. Kuid alates 2021. aastast on biomass siiski suurenenud ja ületab 2028. aastal hinnanguliselt maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taseme. Botnia lahe räime biomass saavutas haripunkti 1994. aastal ning on seejärel pidevalt vähenenud. Lähtudes 2024. aasta võrdlusalusest on kõnealune biomass olnud hinnanguliselt alates 2019. aastast allpool maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taset ning on veelgi vähenenud ja jõudnud 2024. aastal madalaima tasemeni, mis on kunagi registreeritud, jäädes maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taseme ja piirväärtuse B_{lim} vahele. ICESi hinnangul on biomass sel aastal suurem kui varem prognoositud, kuid prognooside kohaselt väheneb see jätkuvalt ja jääb seega allapoole maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taset. Kilu biomass on viimastel aastatel märkimisväärselt vähenenud ja jõudis 2025. aastal alates 1990. aastast registreeritud tasemetest madalaimale tasemele, olles lähedal maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ tasemele. Prognooside kohaselt see biomass sel aastal siiski kahekordistub ja suureneb ka 2027. aastal. Seetõttu on vaja veel püüda saavutada kõigi Läänemere kalavarude maksimaalne jätkusuutlik saagikus ja see säilitada.

29. mail 2026 avaldas ICES oma teadusliku nõuande Läänemere eri kalavarude kohta 2027. aastal, välja arvatud lõhe kohta Läänemere avaosas ja Soome lahes, mille suhtes kehtib endiselt eelmisel aastal antud nõuanne. Läänemere idaosa ja lääneosa tursa ja Läänemere lääneosa räime puhul esitas ICES uuesti nõuande nullpüügi kohta 2027. aastal, kuna kalavaru (kriitiline) olukord ei ole muutunud. Läänemere idaosa tursa kohta ning Läänemere lääneosa

⁵ https://environment.ec.europa.eu/strategy/biodiversity-strategy-2030_en

⁶ Vt komisjoni 21. veebruari 2023. aasta teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele: „Mereökosüsteemide kaitse ja taastamine säästva ja vastupanuvõimelise kalanduse heaks“ (COM(2023) 102 final).

⁷ Komisjoni 5. juuni 2025. aasta teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Euroopa ookeanipakt“, COM(2025) 281 final.

tursa kohta esitatud nõuande põhineb ettevaatusprintsipiil. Mõlema tursavaru biomass on endiselt allpool piirväärtust B_{lim} . Ülejäänud kuue kalavaru maksimaalsed jätkusuutlikku saagikust käsitlevas nõuandes on ICES nende varude biomassi hinnanud järgmiselt:

- kilu, Liivi lahe räime ja atlandi merilesta biomass ületab hinnangute kohaselt maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taset,
- Läänemere keskosa räime ja Botnia lahe räime biomass on hinnanguliselt allpool maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taset ning
- Läänemere lääneosa räime tase on hinnangute kohaselt allpool maksimaalse jätkusuutliku saagikuse B_{lim} taset.

Seepärast tehakse ettepanek suurendada võrreldes 2026. aastaga Botnia lahe räime püügivõimalusi +3 %, Läänemere keskosa räime püügivõimalusi +49%, Liivi lahe räime püügivõimalusi +11 % ja atlandi merilesta püügivõimalusi +44 %. Lisaks tehti ettepanek vähendada Läänemere ida- ja lääneosa tursa ning Läänemere lääneosa räime kaaspüügiks lubatud koguseid võrreldes 2026. aastaga vastavalt –51 %, –88 % ja –45 %. Läänemere avaosa ja Soome lahe lõhe ning atlandi merilesta puhul tehakse ettepanek säilitada 2027. aastaks 2026. aastal vastu võetud lubatud kogupüügi tase.

2027. aastat käsitleva ettepaneku majanduslik mõju on seega see, et kalapüügivõimalused suurenevad üldiselt kõigi liikmesriikide jaoks. Kokkuvõttes on ettepaneku kohaselt lubatud püügikogus ligikaudu 543 000 tonni, mis on 35,3 % rohkem kui olid 2026. aasta lõplikud püügivõimaluste kogused.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ettepaneku puhul säilitatakse paindlikkus nende kvootide vahetamise mehhanismide kohaldamisel, mis kehtestati juba eelmiste aastate määrustega Läänemere püügivõimaluste kohta. ELi ega liikmesriikide avaliku sektori asutustele ei tulene ettepanekust uusi norme ega haldusmenetlusi, mis võiksid suurendada halduskoormust.

Ettepanekus käsitletakse iga-aastast määrust, mida kohaldatakse 2027. aasta suhtes. Seepärast ei sisalda see läbivaatamisklauslit.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta liidu eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Järelevalve ja nõuetele vastavus tagatakse kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009⁸.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Käesoleva määrusega määratakse kindlaks teatavate Läänemere kalavarude või kalavarurühmade püügi võimalused 2027. aastaks.

⁸ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj>).

Selleks et kehtestada liidu kvoodid Vene Föderatsiooniga ühiste kalavarude jaoks, arvati ICESi soovitatud püükidest maha vastavad kogused, mis vastavad Vene Föderatsiooni varasemale osale neist ühistest varudest. Liikmesriikidele eraldatud püügivõimalused on esitatud käesoleva ettepaneku lisas.

Läänemere idaosa tursa puhul alandas ICES oma hindamisviisi analüütiliselt hinnangult suundumustele viitavale uuringuindeksile. 2027. aasta nõuanne on 3. kategooria ettevaatusprintsibil põhinev nõuanne ja selles soovitatakse kaheksandat aastat järjest nullpüüki⁹. Kalavarude ammendumise tõttu otsustas nõukogu lõpetada alates 2019. aastast sihtpüügi ja võtta vastu püügivõimalustega funktsionaalselt seotud parandusmeetmed (kudemiskohtade püügiks sulgemine teatavaks ajavahemikuks ja harrastuspüügi keeld, mida alates 2025. aastast hõlmab kogu majandamispiirkonda). Need parandusmeetmed ei ole veel kehtinud piisavalt kaua, et varude seisund oleks paranenud, mistõttu soovitakse ettepanekuga need säilitada kooskõlas Läänemere mitmeaastase kava artikli 3 lõikega 1 ja ÜKP määruse artikli 16 lõikega 4 koostoimes sama määruse artikli 2 lõikega 1 ja artikli 2 lõike 5 punktidega c ja f. Seoses lubatud kogupüügi tasemega ei ole ICESil seni olnud võimalik kvantifitseerida Läänemere idaosa tursa kaaspüüki muude kalavarude püügil, kuid kinnitust leidis see, et Läänemere idaosa tursa kaaspüüki esineb kõigi muude püügiliikide puhul¹⁰. Kui Läänemere idaosa tursa kaaspüügi lubatud kogust ei eraldata, tuleb kogu püük Läänemere idaosa tursa majandamise piirkonnas lõpetada. Selleks et vältida sellisest täielikust püügikeelust tulenevaid võimalikke tõsiseid sotsiaal-majanduslikke tagajärgi ja kuna puudub lisateave, teeb komisjon ettepaneku kehtestada Läänemere idaosa tursa kaaspüügi lubatud kogupüügi tasemeks 211 tonni, mis on esitatud andmete kohaselt asjaomaste liikmesriikide poolt Läänemere idaosa tursa majandamispiirkonnas 2025. aastal lossitud kogus. See peaks tagama, et püügisurve sellele kalavarule ei suurene. Tursk on vältimatu kaaspüük lestaliste põhjalähedasel püügil, kuid alates 2025. aasta aprillist kehtib Läänemere idaosa tursa peamisel levialal kohustus kasutada selektiivsemaid püügivahendeid, mis eeldatavasti vähendavad oluliselt tursa kaaspüüki¹¹.

Läänemere lääneosa tursa puhul alandas ICES 2023. aastal oma hinnangu 3. kategooria ettevaatusprintsibil põhinevaks nõuandeks. 2025. aastal soovitas ICES 2026. ja 2027. aastaks nullpüüki¹². Varude biomass on olnud viimased 15 aastat olnud enamasti alla piirväärtust B_{lim} . Seetõttu on nõukogu alates 2021. aastast otsustanud lõpetada sihtpüügi ja võtta vastu püügivõimalustega funktsionaalselt seotud parandusmeetmed (kudemiskohtade püügiks sulgemine teatavaks ajavahemikuks ja harrastuspüügi keeld). Need parandusmeetmed ei ole veel kehtinud piisavalt kaua, et varude seisund oleks paranenud, mistõttu soovitakse ettepanekuga need säilitada kooskõlas Läänemere mitmeaastase kava artikli 3 lõikega 1 ja ÜKP määruse artikli 16 lõikega 4 koostoimes sama määruse artikli 2 lõikega 1 ja artikli 2 lõike 5 punktidega c ja f. Seoses lubatud kogupüügi tasemega ei ole ICESil seni olnud võimalik kvantifitseerida Läänemere idaosa tursa kaaspüüki muude kalavarude püügil, kuid kinnitust leidis see, et Läänemere idaosa tursa kaaspüüki esineb kõigi muude püügiliikide puhul¹³. Kui Läänemere lääneosa tursa kaaspüügi lubatud kogust ei eraldata, tuleb kogu püük

⁹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.30932015>.

¹⁰ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.5276>; <https://doi.org/10.17895/ices.advice.5649>;
<https://doi.org/10.17895/ices.advice.24799266>

¹¹ Komisjoni 13. oktoobri 2022. aasta delegeeritud määrus (EL) 2024/3093, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2019/1241 seoses tehniliste erimeetmetega tursa kaaspüügi vähendamiseks Läänemeres (ELT L, 2024/3093, 10.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/3093/oj).

¹² <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202560>

¹³ Vt joonealune märkus 9.

Läänemere lääneosa tursa majandamise piirkonnas lõpetada. Selleks et vältida sellisest täielikust püügikeelust tulenevaid võimalikke tõsiseid sotsiaal-majanduslikke tagajärgi ja kuna puudub lisateave, teeb komisjon ettepaneku kehtestada Läänemere lääneosa tursa kaaspüügi lubatud kogupüügi tasemeks 31 tonni, mis on esitatud andmete kohaselt asjaomaste liikmesriikide poolt Läänemere lääneosa tursa majandamispriirkonnas 2025. aastal lossitud kogus. See peaks tagama, et püügisurve sellele kalavarule ei suurene. Tursk on vältimatu kaaspüük lestaliste põhjalähedasel püügil, kuid alates 2025. aasta aprillist kehtib Läänemere idaosa tursa majandamispriirkonnas kohustus kasutada selektiivsemaid püügivahendeid, mis eeldatavasti vähendavad oluliselt tursa kaaspüüki¹⁴.

Mis puudutab Atlandi lesta, siis alates võrdlusaluse kehtestamisest 2025. aastal esitab ICES ühe maksimaalse jätkusuutliku saagikuse nõuande, mis hõlmab ICESi alarajoone 21–32¹⁵. Selle nõuande kohaselt on kalavaru biomass jõudnud rekordiliselt kõrgele tasemele, kuigi üksikute kalade seisund on viimase kuue aasta jooksul halvenenud. ICES soovib, et võrreldes 2026. aastaks kehtestatud lubatud kogupüügiga võiks püük 2027. aastal suureneeda + 2 %. Võttes aga arvesse üksikute kalade halba seisukorda, teeb komisjon ettepaneku jätta lubatud kogupüügi tase kooskõlas mitmeaastase kava artikli 4 lõikega 3 muutmata.

Läänemere lääneosa räimevaru puhul soovib ICES kaheksandat aastat järjest nullpüüki. ICES on kehtestanud kõrgemad piirväärtused ja suurendanud ka oma hinnangulist kalavaru suurst, mis on 2026. aastal vaid 56 % piirväärtusest B_{lim} ¹⁶. ICESi hinnangul jääks selle kalavaru biomass jätkuvalt väiksemaks kui B_{lim} vähemalt kuni 2028. aastani ka siis, kui kalapüük peatada. Varu täienemine on umbes kümne aasta jooksul olnud rekordiliselt madalal tasemel. Nõukogu on alates 2021. aastast otsustanud lõpetada sihtpüügi, välja arvatud teaduslik püük ja väikesemahuline rannapüük, ning piirata lubatud kogupüüki vältimatu kaaspüügiga, et hoiduda muu kalapüügi piiramisest. Need parandusmeetmed ei ole kehtinud piisavalt kaua, et viia varude seisundi paranemiseni. Seepärast teeb komisjon kooskõlas Läänemere mitmeaastase kava artikli 4 lõikega 6 ja artikli 5 lõikega 2 ettepaneku hoida alal sihtpüügikeeld ning lõpetada väikesemahulise rannapüügi suhtes tehtud erand. Seoses lubatud kogupüügi tasemega ei ole ICESil seni olnud võimalik kvantifitseerida Läänemere lääneosa räime kaaspüüki muude kalavarude püügil, kuid kinnitust leidis see, et sellist kaaspüüki esineb kilu sihtpüügi puhul¹⁷. Selleks et vältida Läänemere lääneosa räime majandamise piirkonnas kilu sihtpüügi keelamisest tulenevaid võimalikke tõsiseid sotsiaal-majanduslikke tagajärgi ja kuna puudub lisateave, teeb komisjon ettepaneku, et kooskõlas määrus (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõikega 1 ja artikli 2 lõike 5 punktidega c ja f kehtestatakse Läänemere lääneosa räime kaaspüügi lubatud kogupüügiks 437 tonni, mis vastab 2025. aastal registreeritud lossitud kogusele.

Mis puudutab Läänemere keskosa räimevaru, siis tegi ICES 2023. aastal hindamisuuringu ja leidis, et räimevaru biomass, mis on viimase 30 aasta jooksul olnud enamasti allpool piirväärtust B_{lim} , on alates 2022. aastast kasvanud ja peaks 2024. aastaks ületama piirväärtuse B_{lim} . Praeguste hinnangute kohaselt ületab see 2027. aastal hinnanguliselt maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taseme¹⁸. Biomassi suurenemisest tulenevalt tähendab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse väärtusele vastav püüki käsitlev nõuanne lubatud kogupüüki, mis on 153 % suurem kui 2026. aastaks kehtestatud lubatud kogupüük. Varud on siiski veel allpool maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taset ning varasemad

¹⁴ Vt joonealune märkus 10.

¹⁵ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.30932261>.

¹⁶ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.32133847>.

¹⁷ Vt joonealune märkus 9.

¹⁸ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.30932081>.

kogemused seoses ebakindlusega kasutushinnangute suhtes nõuavad ettevaatlikkust. Selleks et saavutada õige tasakaal kalavarude taastamise ja kalapüügivõimaluste pakkumise vahel, teeb komisjon ettepaneku hoida kalastussuremus stabiilsena ja kehtestada seega lubatud kogupüügiks 143 860 tonni (+ 49 %) kooskõlas mitmeaastase kava artikli 4 lõikega 4, säilitades samal ajal ka kudemiskohtade sulgemise kolmeks kuuks.

Liivi lahe räime puhul on ICESi hinnangul biomass suurem kui varem hinnati. Ehkki eeldatakse, et biomass veidi väheneb, on see endiselt palju suurem kui maksimaalne jätkusuutlik saagikus B_{trigger} ja tase on kõigi aegade kõrgeim¹⁹. Komisjon teeb seega kooskõlas Läänemere mitmeaastase kava artikli 4 lõikega 3 ettepaneku kehtestada lubatud kogupüük maksimaalne jätkusuutlik saagikuse väärtuse tasemel.

ICESi hinnangul on Botnia lahe räime biomass sel aastal suurem kui varem prognoositud, kuid prognooside kohaselt väheneb see jätkuvalt ja jääb seega allapoole maksimaalse jätkusuutliku saagikuse B_{trigger} taset²⁰. Maksimaalne jätkusuutlik saagikuse väärtusele vastav püügisoovitus on suurendada püüki +62 % võrreldes 2026. aasta soovitusel. Selline suurendamine tooks aga kaasa biomassi vähenemise. Biomassi suurendamiseks peab lubatud kogupüügi tase olema väiksem kui 68 736 tonni. Lisaks on ICESi hinnang, et olukorras, kus kalapüüki üldse ei toimu, on tõenäosus, et varu taastub 2028. aastal tasemele, mis ületab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse B_{trigger} taseme, 65 %. Selleks et saavutada õige tasakaal kalavarude taastamise ja kalapüügivõimaluste pakkumise vahel, teeb komisjon ettepaneku hoida kalastussuremus stabiilsena ja kehtestada seega lubatud kogupüügiks 57 308 tonni (+3 %) kooskõlas mitmeaastase kava artikli 4 lõikega 4 ja artikli 5 lõikega 1, säilitades samal ajal parandusmeetmena kudemiskohtade sulgemise kolmeks kuuks.

Kilu puhul leiab ICES, et pärast biomassi murettekitavat vähenemist kuni 2025. aastani, mille põhjustas rekordiliselt väike juurdekasv aastatel 2021–2023, on biomass pärast väga suurt juurdekasvu 2024. ja 2025. aastal peaaegu kahekordistunud. Prognooside kohaselt ületab biomass 2026. aastal taas kaugelt maksimaalse jätkusuutliku saagikuse B_{trigger} taseme ja suureneb 2027. aastal veelgi²¹. Komisjon teeb seega kooskõlas Läänemere mitmeaastase kava artikli 4 lõikega 3 ettepaneku kehtestada lubatud kogupüük maksimaalne jätkusuutlik saagikuse väärtuse tasemel ning lõpetada kudemiskohtade sulgemine.

Lõhevarude kohta on ICES alates vähemalt 1990ndatest märkinud, et lõhe jõevarude seisund Läänemere piirkonnas on ebaühtlane – mõne jõe lõhevaru seisund on hea, mõne oma aga mitte. Alates 2022. aastast on ICES soovitanud ka peatada lõhe igasuguse töendusliku ja harrastuspüügi Läänemere avaosas, kuna lõhet püütakse tavaliselt segapüügi käigus, kus kõiki jõevarusid püütakse korraga. Samal ajal on ICES siiski leidnud, et teatavates põhjapoolsetes rannikupiirkondades on lõhe suvirände ajal lõhe sihtpüügi jätkamine võimalik. Seepärast on nõukogu alates 2021. aastast otsustanud lõpetada lõhe sihtpüügi Läänemere avaosas ja kehtestada vältimatu kaaspüügi suhtes lubatud kogupüügi, tehes erandi teadusliku püügi jaoks, ning hoida samas lõhe sihtpüügi suveperioodil neis põhjapoolsetes rannikupiirkondades avatuna. Alates 2021. aastast on nõukogu võtnud ka parandusmeetmeid, mis on funktsionaalselt seotud kalapüügivõimalustega (keeld kasutada õngejadasid ja püüda meriforelli väljaspool rannikualasid; igapäevane kaasavõetava saagi piirnorm enamikus piirkondades üks äralõigatud rasvauimega lõhe õngitseja kohta). Kuna ICES ei esitanud 2027. aasta kohta uut nõuannet, on tema nõuanne 2026. aasta kohta²² endiselt parim kättesaadav

¹⁹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.30932084>

²⁰ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.30932087>

²¹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.30932426>

²² <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202839>

teaduslik nõuanne. Seepärast teeb komisjon kooskõlas ÜKP määruse artikli 16 lõikega 4 koostoimes kõnealuse määruse artikli 2 lõikega 1 ja artikli 2 lõike 5 punktidega c ja f ettepaneku säilitada see lubatud kogupüügi tase ka 2027. aastal. Samuti tehakse ettepanek säilitada 2026. aastaks vastu võetud kaasnevad meetmed, kaotades samal ajal lõhe harrastuspüügi võimaluse, välja arvatud ICESi alarajoonide 29N–31 rannikualadel, kus see on lubatud samadel ajavahemikel, kui on lubatud töõnduspüük.

Soome lahe lõhe osas ei esitanud ICES ka uut nõuannet, nii et eelmise aasta nõuanne jääb kehtima²³. Seepärast teeb komisjon kooskõlas ÜKP määruse artikli 16 lõikega 4 ettepaneku säilitada 2027. aastal lubatud kogupüügi tase ja 2026. aastaks vastu võetud piirkondadevaheline paindlikkus.

Nõukogu määruses (EÜ) nr 847/96 on sätestatud lubatud kogupüükide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas artiklite 3 ja 4 kohased ennetuslikke ja analüütilisi lubatud kogupüüke käsitlevad paindlikkussätted. Selle määruse artikli 2 kohaselt tuleb nõukogul lubatud kogupüügi kinnitamisel otsustada, milliste kalavarude suhtes ei tuleks kohaldada artiklit 3 või 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Eelmisel aastal tegi komisjon ettepaneku piiravamate normide kohta, kuid nõukogu lükkas selle tagasi. Komisjon teeb seega ettepaneku säilitada praegune olukord ja mitte kohaldada määruse (EÜ) nr 847/96 artiklite 3 ja 4 kohast ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse mehhanismi nende analüütilise hinnanguga hõlmatud kalavarude suhtes, mille biomass on väiksem kui B_{lim} , ja nende kalavarude suhtes, mille puhul ICES soovib nullpüüki või sihtpüügi peatamist. ÜKP määruse artikli 15 lõikega 9 on kehtestatud ka paindlik ühest aastast teise ülekandmise mehhanism kõigi selliste varude puhul, mille suhtes kehtib lossimiskohustus. Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste ressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet ning raskendaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist, teeb komisjon lisaks ettepaneku, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kohaldatakse ainult siis, kui liikmesriigid ei kasuta ÜKP määruse artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist. Lisaks tuleks välistada ÜKP määruse artikli 15 lõike 9 kohane kvootide ühest aastast teise ülekandmise paindlikkus, kui see kahjustaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist, eelkõige kalavarude puhul, mille biomass on väiksem kui maksimaalse jätkusuutliku saagikuse B_{lim} , ja selliste kalavarude puhul, mille puhul on lubatud ainult kaaspüük või teaduslik püük.

Komisjon teeb ka ettepaneku muuta nõukogu määrust (EL) 2026/249, et kehtestada lubatud kogupüük norra tursiku puhul, mille püügihooaeg algab 1. novembril 2026. Kuni ICESi nõuande avaldamiseni 9. oktoobril 2026 ja Ühendkuningriigiga peetavate konsultatsioonide tulemuste selgumiseni tähistatakse lubatud kogupüügi tase märkega „p.m.“ (*pro memoria*).

²³ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.27202842>.

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2027. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2026/249 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu võtab vastu püügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise meetmed, sealhulgas määrab kindlaks teatavad püügivõimalustega funktsionaalselt seotud tingimused. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013¹ artikli 16 lõike 4 kohaselt tuleb kalapüügivõimalused kindlaks määrata kooskõlas kõnealuse määruse artikli 2 lõikes 2 sätestatud ühise kalanduspoliitika (ÜKP) eesmärkidega. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 1 kohaselt tuleb kalapüügivõimalused eraldada liikmesriikidele selliselt, et iga kalavaru või kalapüügi puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus.
- (2) Lubatud kogupüük (TAC) tuleks seega kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 3 kehtestada parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal ning arvestades bioloogilisi ja sotsiaal-majanduslikke aspekte, tagades samal ajal kalandussektorite õiglase kohtlemise ja võttes arvesse sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus esitatud arvamusi.
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/1139² on kehtestatud Läänemere tursa (*Gadus morhua*), räime (*Clupea harengus*) ja kilu (*Sprattus sprattus*) varude majandamise ja püügi mitmeaastane kava. Kooskõlas kõnealuse määruse artikli 3 lõikega 1 on kava eesmärk aidata saavutada ÜKP eesmarke. Kõnealuse kava eesmärk on tagada, et mere elusressursside kasutamisel taastatakse ja säilitatakse püütavate liikide populatsioonid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Lisaks on kava eesmärk aidata tagada, et kalapüük ja vesiviljelus on pikas perspektiivis keskkonnasäästlikud ning et neid majandatakse viisil, mis on kooskõlas majandusliku, sotsiaalse ja tööhõivealase kasu saavutamise

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj>).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1139/oj>).

ning toiduvarude kättesaadavuse toetamise eesmärkidega. Nende eesmärkide hulgas on vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõike 5 punktidele c ja f ka tingimuste loomine majanduslikult elujõulisele ja konkurentsivõimelisele kalapüügi- ja kalatöötlemissektorile ning maismaal toimuvale kalapüügiga seotud tegevusele. Samuti püütakse nendega tagada rahuldav elatustase nende hulgas, kes sõltuvad püügitegevusest, pidades eelkõige silmas rannapüüki ja sotsiaal-majanduslikke aspekte.

- (4) 29. mail 2026 avaldas Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) oma igaaastase nõuande Läänemere kalavarude kohta 2027. aastaks. Lõhe majandamispiirkonna puhul avaldas ICES uuesti oma nõuande, mis oli varem esitatud 2026. aasta kohta. ICESi hinnangul toimub suurema osa Läänemerel aset leidva püügi käigus vähemalt mingil määral varude vahelist segapüüki. See segapüük puudutab nii varusid, mille suhtes kohaldatakse lubatud kogupüüki, kui ka varusid, mille suhtes lubatud kogupüüki ei kohaldata. Kõige rohkem segapüüki toimub pelaagiliste liikide ja põhjalähedaste liikide hulgas.
- (5) ICES soovitab 2027. aastaks Läänemere lääneosa räime, Läänemere ida- ja lääneosa tursa ning ICESi alarajoonides 22–31 atlandi lõhe (*Salmo salar*) (edaspidi „Läänemere avaosa lõhe“) nullpüüki. Turska kaaspüütakse igasuguse püügi käigus, Läänemere lääneosa räime kaaspüütakse kilu sihtpüügi käigus ja Läänemere avaosa lõhet kaaspüütakse mitmesuguse püügi käigus. See tähendab aga, et kui kõnealuste kalavarude lubatud kogupüük kehtestatakse ICESi nõuandes soovitatud tasemel, tekitaks kogu kõnealuste kalavarude saagi, sealhulgas kaaspüügi täieliku lossimise kohustuse rakendamine segapüügi puhul püüki piiravate liikide probleemi. Püüki piiravad liigid on püügikvoodita liigid, mille tõttu peavad üks või mitu kalalaeva lõpetama püügi isegi siis, kui neil on veel alles teiste liikide kvoot. Püüki piirav olukord mõjutaks eelkõige lestadest ja pelaagiliste liikide püügiga tegelevaid laevu ning sunniks neid võib-olla lõpetama püügitoimingud 2027. aastal ja tooks seega kaasa kõnealuse püügitegevuse enneaegse lõpetamise. Euroopa kalandus- ja vesiviljelustoodete turu seirekeskuse andmetel on lubatud kogupüügi piires püüda lubatud ja asjakohases vastavas püügipiirkonnas eeldatavasti püütava atlandi merilesta (*Pleuronectes platessa*), kilu- ja räimepüügi väärtus esmamüügil hinnanguliselt vastavalt 29 200 000, 128 300 000 ja 94 700 000 eurot. Paljud kalapüügiettevõtjad, eelkõige väikesemahulise rannapüügiga tegelevad ettevõtjad, kes püüavad liike, mille suhtes lubatud kogupüüki ei kohaldata, peaksid samuti 2027. aastal püügitoimingud lõpetama. Selleks et saavutada tasakaal selle vahel, et jätkata püüki, arvestades mittejätkamise võimalikke ränki sotsiaal-majanduslikke tagajärgi, ning selle vahel, et vaja on saavutada kõnealuste kalavarude hea bioloogiline seisund, arvestades seejuures, et segapüügi puhul on raske korraga püüda kõiki varusid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel, on asjakohane säilitada Läänemere lääneosa räime, Läänemere ida- ja lääneosa tursa ja Läänemere avaosa lõhe puhul ainult vältimatu kaaspüügi jaoks ette nähtud lubatud kogupüük.
- (6) Läänemere idaosa tursavaru puhul on ICES soovitanud nullpüüki alates 2019. aastast. Sel aastal alandas ICES oma varasema analüütilise hinnangu uuringu baasindeksini. Ebapiisavate andmete tõttu ei ole ICESil võimalik kaitse piirväärtusi hinnata ja ta ei suuda kindlaks teha ühtegi püügitaset, mis taastaks kalavaru. Seepärast jääb ICES oma nõuande juurde kehtestada 2027. ja 2028. aastaks nullpüük. Kooskõlas määruse (EL) 2016/1139 artikli 3 lõikega 1 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikega 4 on seega asjakohane peatada sihtpüük ja võtta funktsionaalselt seotud parandusmeetmeid. Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõikega 1 ja

artikli 2 lõike 5 punktidega c ja f tuleks kehtestada vältimatu kaaspüügi püügivõimalused madalal tasemel, et vältida võimalikku tõsist sotsiaal-majanduslikku mõju, mis tuleneks püügivõimaluste kehtestamisest nulltasemel.

- (7) Läänemere lääneosa tursavarude puhul on ICES mitu aastat soovitanud kohaldada väikest püügimahtu, kuid 2025. aastal esitas ta 2026. ja 2027. aastaks ettepaneku kohaldada nullpüüki, sest varude biomass oli hinnanguliselt allpool piirväärtust B_{lim} , millest madalamal tasemel võib väheneda varude paljunemisvõime 2025. aastal, ning eeldatavasti ei jõua biomass piirväärtusest B_{lim} kõrgemale ka 2027. aastal. Kooskõlas määruse (EL) 2016/1139 artikli 3 lõikega 1 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikega 4 on seega asjakohane peatada sihtpüük ja võtta funktsionaalselt seotud parandusmeetmeid. Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõikega 1 ja artikli 2 lõike 5 punktidega c ja f tuleks kehtestada vältimatu kaaspüügi püügivõimalused madalal tasemel, et vältida sotsiaal-majanduslikke tagajärgi, mis tuleneksid püügivõimaluste kehtestamisest nulltasemel.
- (8) Läänemere avaosa lõhe kohta ICES uut nõuannet 2027. aastaks ei esitanud. Seega on 2026. aasta kohta antud nõuanded parimad kättesaadavad teaduslikud nõuanded. Oma 2026. aasta kohta antud nõuandes jäi ICES oma nullpüügi nõuande juurde ning kaalus võimalust, et laiuskraadist 59° 30' N põhja pool asuvas piirkonnas (ICESi alarajoonid 29N–31) võiks jätkuda rannikupiirkondades suvine lõhe töenduslik ja harrastuslik sihtpüük. Samuti vähendas ICES 2025. aastaga võrreldes veelgi oma püügisoovitusi, kuna lõhede arvukuse kohta kõige olulisemates avamerega seotud lõhejõgedes ei ole kindlaid andmeid. Lisaks kinnitas ICES oma 2026 aasta nõuandes, et harrastuspüügi käigus esineb loodusliku lõhe vabakslaskmisjärgset suuremust äralõigatud rasvauimega lõhe puhul. Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikega 4 on seetõttu asjakohane kehtestada püügivõimaluste tase ning püügipiirkond ja -periood kooskõlas ICESi nõuandega ning võtta vastu funktsionaalselt seotud parandusmeetmed, nimelt i) õngejadade kasutamise keeld, ii) meriforelli püügi keeld väljaspool rannikualasid ja iii) luba harrastuskalapüügiks ainult lubatud töendusliku sihtpüügiga samal ajal ja samas kohas.
- (9) Selleks et tagada ICESi alarajoonis 32 lõhe rannapüügi võimaluste täielik ärakasutamine, on asjakohane lubada kasutada lõhe suhtes piiratud piirkondadevahelist paindlikkust ICESi alarajoonide 22–31 ja ICESi alarajooni 32 vahel.
- (10) Selleks et vähendada riski, et lõhepüügi käigus püütud lõhet kajastatakse aruandes väärtalt kui meriforelli, on asjakohane keelata meriforelli püük lähtejoontest kaugemal kui neli meremiili ning piirata meriforelli kaaspüüki 3 %ni meriforelli ja lõhe kombineeritud püügist.
- (11) Tursa ja Läänemere avaosa lõhe harrastuspüügiga seotud meetmed ning meriforelli- ja lõhevarude kaitse meetmed ei tohiks piirata määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 19 ja 20 kohaselt vastu võetud rangemate riiklike meetmete kohaldamist.
- (12) Läänemere lääneosa räimevaru puhul soovitab ICES üheksandat aastat järjest nullpüüki ka aastateks 2027 ja 2028. ICES muutis võrdluspunkte ja suurendas oma biomassi hinnangut, mis on 2026. aastal hinnanguliselt siiski ainult 56 % piirväärtusest B_{lim} . Lisaks on varu täienemine endiselt suhteliselt väike ja 2028. aastal ei eeldata biomassi taastumist ülespoole piirväärtust B_{lim} . Kooskõlas määruse (EL) 2016/1139 artikli 4 lõikega 6 ja artikli 5 lõikega 2 on seepärast asjakohane peatada sihtpüük ja lõpetada väikesemahulise püügi suhtes tehtud erand. Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõikega 1 ja artikli 2 lõike 5 punktidega c ja f tuleks kehtestada

vältimatu kaaspüügi püügivõimalused madalal tasemel, et vältida sotsiaal-majanduslikke tagajärgi, mis tuleneksid püügivõimaluste kehtestamisest nulltasemel.

- (13) ICESi hinnangul on Läänemere keskosa räimevaru olnud viimase 30 aasta jooksul suurema osa ajast allpool piirväärtust B_{lim} . ICES hindab, et see varu on tänu paremale kaalu ja vanuse suhtele ja suuremale varu täienemisele jõudnud viimastel aastatel 2024. aastal ülespoole piirväärtust B_{lim} ning on eeldatavasti 2027. aastal endiselt üle maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$. Varud on praegu siiski allpool kaitse piirväärtust (maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$), millest allpool tuleb võtta asjakohaseid parandusmeetmeid, et tagada varude kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Kooskõlas määruse (EL) 2016/1139 artikli 4 lõikega 4 on seega asjakohane kehtestada kalapüügivõimalused sellele vastavalt ning säilitada funktsionaalselt seotud parandusmeetmena kudemiskohtades püügikeeld kolmeks kuuks.
- (14) Liivi lahe räime ja atlandi merilesta osas hindab ICES, et nende biomass ületab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taset ja püügisurve on väiksem kui F_{MSY} . Kooskõlas määruse (EL) 2016/1139 artikli 4 lõikega 3 on seepärast asjakohane kehtestada kalapüügivõimalused sellele vastavalt.
- (15) Botnia lahe räime puhul suurendas ICES oma hinnangut biomassi kohta, mis peaks siiski jätkuvalt vähenema ja jääma allapoole maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ taset. ICES mainib jätkuvalt ebakindlust noorte vanuserühmade hindamisel. Lisaks ei ole maksimaalse jätkusuutliku saagikuse vahemikus lubatud kogupüüki, mis tooks kaasa biomassi suurenemise 2028. aastal. Peale selle märgib ICES, et varud on tõenäoliselt tundlikud geneetilise mitmekesisuse kadumise suhtes. Seepärast on kooskõlas määruse (EL) 2016/1139 artikli 4 lõikega 4 ja artikli 5 lõikega 1 asjakohane säilitada kalapüügivõimalused sellele vastavalt ning funktsionaalselt seotud parandusmeetmena keelata kolmeks kuuks püük kudemiskohtades.
- (16) Kilu puhul oli biomass 2025. aastal rekordiliselt väikese juurdekasvu tõttu aastatel 2021–2023 madalaimal tasemel alates 1990. aastast ja lähedal maksimaalse jätkusuutliku saagikuse $B_{trigger}$ tasemele. 2024. aastal oli varude täienemine siiski väga suur ja ICESi hinnangul on biomass peaaegu kahekordistunud. Ka 2025. aastal on värbamine hinnanguliselt suur. Seepärast on kooskõlas määrusega (EL) 2016/1139 artikli 4 lõikega 3 asjakohane kehtestada kalapüügivõimalused sellele vastavalt ning lõpetada kolmekuulise püügikeeluaia kohaldamine kudemiskohtades.
- (17) Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimaluste kasutamist seiratakse ja kontrollitakse vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1224/2009,³ eelkõige vastavalt selle artiklitele 33 ja 34, milles käsitletakse saagi ja püügikoormuse registreerimist ning andmete edastamist komisjonile kalapüügivõimaluste ammandumise kohta. Seetõttu on vaja täpsustada koodid, mida liikmesriigid peavad kasutama käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude lossimise kohta komisjonile andmete saatmisel.

³ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj>).

- (18) Nõukogu määruse (EÜ) nr 847/96⁴ artiklitega 3 ja 4 on ette nähtud paindlikkus kvootide ühest aastast teise ülekandmiseks kalavarude puhul, mille suhtes kohaldatakse nii ennetuslikku kui ka analüütilist lubatud kogupüüki. Kõnealuse määruse artikli 2 kohaselt tuleb nõukogul lubatud kogupüügi kindlaksmääramisel otsustada, milliste kalavarude suhtes artiklit 3 ja 4 ei kohaldata, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Lisaks on määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 9 nähtud ette paindlik ühest aastast teise ülekandmine kõikide varude jaoks, mille suhtes kehtib lossimiskohustus. Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist, ei tohiks määruse (EÜ) nr 847/96 artiklite 3 ja 4 ning määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast kvootide paindlikku ühest aastast teise ülekandmist kohaldada kumulatiivselt. Võttes arvesse varude bioloogilist seisundit, tuleks asjakohasel juhul välistada määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohase ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse kohaldamine.
- (19) Läänemere idaosa tursa, Läänemere lääneosa tursa ja Läänemere lääneosa räime varu on allpool piirväärtust B_{lim} . Kõigi nende varude puhul tuleks lubada 2027. aastal üksnes kaaspüüki ja teaduslikku püüki. Seetõttu ja võttes arvesse Läänemere ökosüsteemi suhteliselt väikest vastupanuvõimet, on liikmesriigid, kel on kvoodiosa asjaomases lubatud kogupüügis, võtnud kohustuse mitte kohaldada nende varude suhtes määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 9 ette nähtud paindlikku 2026. aastast 2027. aastasse ülekandmist (nn panka panek) ja kasutada olemasolevaid koguseid 2028. aastal (nn laenamine), et 2027. aasta püük ei ületaks asjaomaseid lubatud kogupüüke. Lisaks on laiuskraadist 59° 30' N lõuna pool peaaegu kõigi jõgede Läänemere avaosa lõhe varude biomass väiksem kui noorlõhede tootmise piirväärtus (R_{lim}) ning 2027. aastal on lubatud vaid kaaspüük ja teaduslik püük. Ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse mehhanismi kohaldamisel on asjaomased liikmesriigid seetõttu võtnud 2026. aastast 2027. aastasse ülekandmise osas ja 2028. aasta koguste kasutamise osas samasuguse kohustuse ka seoses Läänemere avaosa lõhe püügiga.
- (20) [Norra tursiku kohta täidetakse hiljem: Nõukogu määrusega (EL) 2026/249⁵ on kehtestatud norra tursiku (*Trisopterus esmarkii*) lubatud kogupüük ICESi 3.a rajoonis (Skagerrak-Kattegat), ICESi 4. alapiirkonna Ühendkuningriigi ja liidu vetes ning ICESi 2.a rajooni (Põhjameri) Ühendkuningriigi vetes. Liit ja Ühendkuningriik pidasid xx. oktoobril 2026 kahepoolseid konsultatsioone norra tursiku lubatud kogupüügi üle nendes piirkondades ajavahemikul 1. novembrist 2026 kuni 31. oktoobrini 2027. Kõnealuseid konsultatsioone peeti ühelt poolt Euroopa Liidu ja Euroopa Aatomienergiaühenduse ning teiselt poolt Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi vahelise kaubandus- ja koostöölepingu⁶ artikli 498 lõike 2 kohaselt. Liit osales nendel konsultatsioonidel liidu seisukoha täpsustuste alusel, mille nõukogu kiitis heaks xx. oktoobril 2026 vastavalt nõukogu otsuse (EL) 2021/1875⁷ artiklile 2. Liit ja

⁴ Nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1996/847/oj>).

⁵ Nõukogu 26. jaanuari 2026. aasta määrus (EL) 2026/249, millega määratakse 2026., 2027. ja 2028. aastaks kindlaks teatavate kalavarude püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu, ning millega muudetakse määrust (EL) 2025/202 (ELT L, 2026/249, 30.1.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2026/249/oj>).

⁶ ELT L 149, 30.4.2021, lk 10, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/2021/689\(1\)/OJ](http://data.europa.eu/eli/agree_international/2021/689(1)/OJ).

⁷ Nõukogu 22. oktoobri 2021. aasta otsus (EL) 2021/1875 liidu nimel võetava seisukoha kohta Ühendkuningriigiga peetavatel iga-aastastel konsultatsioonidel, et leppida kokku lubatud kogupüük (ELT L 378, 26.10.2021, lk 6, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1875/oj>).

Ühendkuningriik leppisid kokku lubatud kogupüügis, mis põhineb 9. oktoobril 2026 avaldatud ICESi nõuandel norra tursiku kohta ICESi 4. alapiirkonnas ja 3.a rajoonis. Konsultatsiooni tulemus on dokumenteeritud kirjalikus protokollis, millele liidu ja Ühendkuningriigi delegatsioonide juhid kirjutasid alla xx. oktoobril 2026. Lubatud kogupüük ajavahemikuks 1. novembrist 2026 kuni 31. oktoobrini 2027 tuleks kehtestada nimetatud kirjalikus protokollis sätestatud tasemel.

- (21) [täidetakse hiljem: nõukogu määruse (EL) 2026/249 muud võimalikud muudatused].
- (22) Määrust (EL) 2026/249 tuleks seetõttu vastavalt muuta.
- (23) Selleks et vältida püügitegevuse katkemist ja tagada kaluritele elatusvahendid, tuleks käesoleva määruse Läänemerd käsitlevaid sätteid kohaldada alates 1. jaanuarist 2027. Sätteid, millega muudetakse määrust (EL) 2026/249 seoses norra tursikuga Skagerrakis-Kattegatis ja Põhjameres, tuleks kohaldada tagasiulatuvalt alates 1. novembrist 2026 kuni 31. oktoobrini 2027, mis on norra tursiku püügi hooaeg. [täidetakse hiljem: muud võimalikud muudatused] Selline tagasiulatuv kohaldamine ei mõjuta õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtteid, kuna kvoodid asjaomase lubatud kogupüügi raames ei ole veel ammendatud või neid on suurendatud. Olukorra kiireloomulisuse tõttu peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega määratakse kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused 2027. aastaks.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse Läänemerele tegutsevate liidu kalalaevade suhtes.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse ka Läänemere harrastuspüügi suhtes, kui sellisele püügile on asjaomastes sätetes sõnaselgelt viidatud.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 4 mõisteid.

Lisaks kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „alarajoon“ – Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) Läänemeres paiknev alarajoon, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 218/2009 III lisas⁸;
- (2) „lubatud kogupüük“ (TAC) –
 - (a) igast kalavarust aastas püüda lubatud kala kogus püügi puhul, mille suhtes on kehtestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõigetes 4–7 osutatud erand lossimiskohustusest;
 - (b) igast kalavarust aastas püüda lubatud kala kogus igasuguse muu püügi puhul;
- (3) „kvoot“ – liidule, liikmesriigile või kolmandale riigile eraldatud osa lubatud kogupüügist;
- (4) „harrastuskalapüük“ – mittetöenduslik püügitegevus, mille puhul mere bioloogilisi ressursse kasutatakse meelelahutuslikul, turismi või sportlikul eesmärgil;
- (5) „analüütiline hinnang“ – teatava kalavaru olukorra muutumist käsitlev kvantitatiivne hinnang, mis põhineb kalavaru bioloogiat ja kasutust käsitlevatel andmetel, sh kaudsetel näitajatel, mis on teadusliku läbivaatamise tulemusel hinnatud kvaliteedilt piisavaks, et anda teaduslikke nõuandeid tulevaste püügivõimaluste kohta;
- (6) „analüütiline lubatud kogupüük“ – lubatud kogupüük, mille kohta on olemas analüütiline hinnang;
- (7) „ennetuslik lubatud kogupüük“ – lubatud kogupüük, mille kohta analüütiline hinnang puudub ja mille kohta on olemas kas ettevaatusprintsibil põhinev hinnang või mille kohta hinnang puudub.

II PEATÜKK PÜÜGIVÕIMALUSED

Artikkel 4

Lubatud kogupüük ja selle jaotamine

Lubatud kogupüük, kvoodid ja asjakohasel juhul nendega funktsionaalselt seotud meetmed on sätestatud lisas.

Artikkel 5

Kalapüügivõimaluste eraldamise erisätted

1. Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimaluste jaotamine liikmesriikide vahel ei piira:
 - (a) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohast kalapüügivõimaluste vahetamist;
 - (b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohast mahaarvamist ja ümberjaotamist;

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/218/oj>).

- (c) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast lubatud lisakoguste lossimist;
 - (d) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 4 kohast koguste kinnipidamist ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast ülekandmist;
 - (e) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105, 106 ja 107 kohaseid mahaarvamisi.
2. Varud, mille suhtes kohaldatakse ennetuslikku või analüütilist lubatud kogupüüki, on määruses (EÜ) nr 847/96 sätestatud lubatud kogupüükide ja kvootide haldamise ühest aastast teise ülekandmise otstarbel kindlaks määratud käesoleva määruse lisas.
 3. Kui käesoleva määruse lisaga ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3 selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse ennetuslikku lubatud kogupüüki, ning sama määruse artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 kohaldatakse selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse analüütilist lubatud kogupüüki.
 4. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 ei kohaldata, kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 9 sätestatud paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

Artikkel 6

Saagi ja kaaspüügi lossimise tingimused

Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 8 osutatud sihtgruppi mittekuuluvate liikide varud ohututes bioloogilistes piirides, mille suhtes võib kohaldada erandit kohustusest arvestada saak nimetatud artiklis sätestatud asjaomastest kvootidest maha, on kindlaks määratud käesoleva määruse lisas esitatud asjakohastes lubatud kogupüügi tabelites.

Artikkel 7

Püügikeelujad tursa kudemise kaitseks

1. Alarajoonides 25 ja 26 on püük igasuguste püügivahenditega keelatud alates 1. maist kuni 31. augustini.
2. Lõikes 1 sätestatud keeldu ei kohaldata järgmistel juhtudel:
 - (a) üksnes teadusuuringute eesmärgil tehtavate püügitoimingute suhtes, tingimusel et need uuringud viiakse läbi vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/1241 artiklis 25 sätestatud tingimustele⁹;
 - (b) liidu kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 12 meetri ja mis püüavad nakke- või raamvõrkude või abaratega või põhjaõngejadade, õngejadade, triivõngejadade, ridvata õngede ja haardõngede või sarnaste seisevpüünistega

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1241, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1380/2013, (EL) 2016/1139, (EL) 2018/973, (EL) 2019/472 ja (EL) 2019/1022 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005 (ELT L 198, 25.7.2019, lk 105, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1241/oj>).

- piirkondades, kus vee sügavus on alla 20 meetri vastavalt pädevate riiklike asutuste välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele;
- (c) ilma et see piiraks artikli 8 lõike 1 punktis a ja artikli 9 lõikes 1 osutatud keeluaaja kehtestamist, liidu kalalaevade suhtes, mis püüavad alarajoonis 25 pelaagilisi liike, mis on ette nähtud vahetult inimtoiduna tarbimiseks, kasutades püügivahendeid, mille võrgusilma suurus on 45 mm või väiksem, aladel, kus vee sügavus on alla 50 meetri vastavalt pädevate riiklike asutuste välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele, ja mille lossitavad kogused sorditakse.
3. Alarajoonides 22 ja 23 on püük igasuguste püügivahenditega keelatud alates 15. jaanuarist kuni 31. märtsini ning alarajoonis 24 alates 15. maist kuni 15. augustini.
4. Lõikes 3 sätestatud keeldu ei kohaldata järgmistel juhtudel:
- (a) üksnes teadusuuringute eesmärgil tehtavad püügitoimingud, tingimusel et need uuringud toimuvad kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artiklis 25 sätestatud tingimustega;
- (b) liidu kalalaevade suhtes, mille kogupikkus on alla 12 meetri ja mis püüavad nakke- või raamvõrkude või abaratega või põhjaõngejadade, õngejadade, triivõngejadade, ridvata õngede ja haardõngede või sarnaste seisevpüüinistega piirkondades, kus vee sügavus on alla 20 meetri vastavalt pädevate riiklike asutuste välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele;
- (c) liidu kalalaevade suhtes, mis püüavad alarajoonis 24 pelaagilisi liike, mis on ette nähtud vahetult inimtoiduna tarbimiseks, kasutades püügivahendeid, mille võrgusilma suurus on 45 mm või väiksem, aladel, kus vee sügavus on alla 40 meetri vastavalt pädevate riiklike asutuste välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele, ja mille lossitavad kogused sorditakse;
- (d) liidu kalalaevade suhtes, mis püüavad alarajoonis 22 tragidega kahepoolmelisi molluskeid piirkondades, kus vee sügavus on alla 20 meetri vastavalt pädevate riiklike asutuste välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele.
5. Lõike 2 punktis b või c ja lõike 4 punktis b, c või d osutatud liidu kalalaevade kaptenid tagavad, et asjaomase liikmesriigi pädevad asutused saavad nende püügitegevust igal ajal seirata.

Artikkel 8

Püügikeeluajad räime kudemise kaitseks alarajoonides 25, 26, 27, 28.2, 29, 30, 31 ja 32

1. Pelaagiliste liikide püük pelaagilise traaliga on keelatud rannikualadel kuni nelja meremiili kaugusel mõõdetuna lähtejoontest, kui vee sügavus on vastavalt pädeva riikliku asutuse välja antud ametliku merekaardi koordinaatidele alla 20 meetri, järgmistel ajavahemikel ja alarajoonides:
- (a) 16. märtsist kuni 15. juunini alarajoonides 25 ja 26;
- (b) 1. aprillist kuni 30. juunini alarajoonides 27 ja 28.2;
- (c) 1. maist kuni 31. juulini alarajoonides 29–32.
2. Lõikes 1 sätestatud keeldu ei kohaldata üksnes teadusuuringute eesmärgil toimuvate püügitoimingute suhtes, tingimusel et uuringud toimuvad kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artiklis 25 sätestatud tingimustega.

Artikkel 9

Tursa harrastuspüügi meetmed alarajoonides 22–32

1. Tursa harrastuspüük on alarajoonides 22–32 keelatud. Kõik juhuslikult püütud tursa isendid lastakse kohe merre tagasi.
2. Olenemata lõikest 1 võib endale jätta tursa, mis on püütud juhusliku kaaspüügina muude liikide harrastuskalapüügil alarajoonides 27–32.

Artikkel 10

Lõhe harrastuspüügi meetmed alarajoonides 22–31

1. Lõhe harrastuspüük on alarajoonides 22–31 keelatud. Kõik juhuslikult püütud lõheisendid lastakse kohe merre tagasi.
2. Erandina lõikest 1 on 1. maist kuni 31. augustini lubatud lõhe harrastuspüük laiuskraadist 59° 30' N põhja pool asuvates piirkondades, mis jäävad lähtejoontest kuni nelja meremiili kaugusele.
3. Käesoleva artikliga ei piirata määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 19 ja 20 kohaste rangemate riiklike meetmete kohaldamist.

Artikkel 11

Meriforelli- ja lõhevarude kaitse meetmed alarajoonides 22–32

1. Liidu kalalaevadel on keelatud püüda meriforelli vetes, mis asuvad alarajoonides 22–32 lähtejoontest kaugemal kui neli meremiili. Lõhe püüdmisel alarajoonis 32 lähtejoontest kaugemal kui neli meremiili ei tohi meriforelli kaaspüük mis tahes ajal ületada 3 % lõhe ja meriforelli kogusaagist – kas pardal olevast või pärast iga püügireisi lossitud saagist.
2. Meriforelli või lõhe õngejadadega püük on keelatud vetes, mis asuvad alarajoonides 22–31 lähtejoontest kaugemal kui neli meremiili.
3. Käesoleva artikliga ei piirata määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 19 ja 20 kohaste rangemate riiklike meetmete kohaldamist.

Artikkel 12

Andmete edastamine

Kui liikmesriigid edastavad komisjonile määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohaselt andmeid kalavarude püütud või lossitud koguste kohta, tuleb selleks kasutada käesoleva määruse lisas esitatud kalavarukoode.

III PEATÜKK LÕPPSÄTTED

Artikkel 13

Määruse (EL) 2026/249 muutmine

Määrust (EL) 2026/249 muudetakse järgmiselt.

- (1) IA lisa B osa tabel 122 asendatakse järgmisega:

“

Tabel 122

Liik:	norra tursik ja seotud kaaspüük			Püügipiirkond:	3.a; püügipiirkonna 4 Ühendkuningriigi ja liidu veed; 2a püügipiirkonna Ühendkuningriigi veed. (NOP/2A3A4.)
	<i>Trisopterus esmarkii</i>				
Aasta	2026		2027		
Taani	282,738	⁽¹⁾ ⁽²⁾	<i>pro memoria</i>	⁽⁴⁾	Analüütiline TAC
			(p.m.)		Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 lõiget 2 ega 3.
Saksamaa	0,054	⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	p.m.	⁽⁴⁾	Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 4.
Madalmaad	0,208	⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	p.m.	⁽⁴⁾	
Liit	283,000	⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	p.m.	⁽⁴⁾	
Ühendkuningriik	100,000	⁽¹⁾	p.m.	⁽⁴⁾	
Lubatud kogupüük	400	⁽¹⁾	p.m.	⁽⁴⁾	
(1)	Püüda võib ainult 1. novembrist 2025 kuni 31. oktoobrini 2026.				
(2)	Üksnes kaaspüük. Norra tursiku sihtpüük selle kvoodi alusel ei ole lubatud.				
(3)	Kaaspüügi kvoodi alusel võib püüda ainult ICESi 2.a, 3.a ja 4. püügipiirkonna Ühendkuningriigi ja liidu vetes.				
(4)	Püüda võib ainult 1. novembrist 2026 kuni 31. oktoobrini 2027.				

“

(2) [täidetakse hiljem: nõukogu määruse (EL) 2026/249 muud muudatused].

Artikkel 14 Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini 2027.

Erandina teisest lõigust:

- (a) artikli 13 punkti 1 kohaldatakse alates 1. novembrist 2026 kuni 31. oktoobrini 2027;
- (b) [täidetakse hiljem: nõukogu määruse (EL) 2026/249 muud muudatused].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*